

12^e Coppa di Notte

De hele dag was het al guur weer met veel regen en op weg naar het start punt in restaurant “De Bokkerijder” op de Vaalserberg (322 meter HOOG) kwam de regen nog met bakken naar beneden de ruiten besloegen en we waren ons af aan het vragen of het wel zo’n goed idee was om in de Lancia Aprilia uit 1949 deel te nemen aan dit avondlijke avontuur.

Binnen in de Bokkerijder was het aangenaam warm en konden we ons bij de organisatoren Alex en Peter inschrijven. We kregen start nummer 3, bonnen voor koffie en vlaai en nog munten voor consumpties bij het eindpunt en zeer belangrijk de route beschrijving.

Met het binnen komen van de andere deelnemers waaronder ook enige introducee equipes werd het gezellig druk en hadden we tijd om de route beschrijving alvast te bestuderen.

De start was gepland vanaf 17.30 uur. Bij de start met een klein beetje regen werd gecontroleerd of je alle attributen zoals op de uitnodiging was aangegeven bij je had. Je moest o.a. een houten speelgoed meebrengen. De kinderen zijn de deur uit en de kleinkinderen zijn ook volwassen gelukkig had ik nog een houten vrachtwagentje dat ik zo’n 60 jaar geleden op een rommel markt gekocht had en opgeknapt had voor mijn zoon Robert, dus eigenlijk mijn eerste restauratie project. Wij, mijn navigator en goede vriend Louis, hadden alles wat nodig was en konden op weg. Moet nog eens vragen of iedereen alles bij zich had en ben vooral nieuwgierig naar het meegebrachte houten speelgoed.

Bij het vertrek was het nog licht en ook de regen was ons in de rest van de rit goedge zind, de rit ging richting Aken, Kornelimünster etc. en langzaam werd het donker en kreeg ik niet veel meer mee van het landschap en waar we waren. Het is steeds weer een aparte ervaring om een dergelijke rit in een auto van +75 jaar oud te rijden. Geen verwarming, geen demister op de voorruit en naar huidige maatstaven zeer slechte verlichting gelukkig heeft de Aprilia een kleine draaicirkel wat goed van pas komt als je verkeert gereden bent.

Halverwege de rit werden we traditie gewoon weer getrakteerd op een heerlijke zondagse groentesoep waarvoor we de moeder van Alex hartelijk danken.

We moesten natuurlijk ook vragen oplossen om bij het eindpunt een winnaar te kunnen aanwijzen. Vragen o.a. : Wat is een andere naam voor de Vaalserstraat en waar gaat die naar toe? Die vraag had dus bijna niemand goed, het is de B1 en loopt dus van grensovergang Vaals naar de Poolse grensovergang Küstrin-Kietz achter Berlijn, dus ons antwoord Vaalserkwartier en Hauptbahnhof was niet goed. Maar we hebben het er goed vanaf gebracht samen met nog 3 andere equipes hadden we de derde prijs en omdat we de oudste auto reden mochten wij de daarbij behorende beker in ontvangst nemen.

Het eindpunt was in Gulpen in de “Zwarte Ruiter” daar was het zeer gezellig met een toepasselijk Bockbiertje en bitterballen.

Alex en Peter hartelijk bedankt voor de organisatie van deze BOKKERIJDER – ZWARTERUITER rit.

Groetjes Leo Schildkamp

P.S.

Voor foto’s zoals in de bijdrage van Ed kijkt u het beste op de site van de IVAC www.ivacoldtimerclub.nl of misschien zetten andere deelnemers nog foto’s hier op facebook.

